

usługodawców z innych państw członkowskich do wypłacania pracownikom delegowanym na ich terytorium odszkodowania za czas potrzebny na dotarcie do pracy oraz diety, biorąc pod uwagę okoliczność, że zgodnie z odnośnymi przepisami krajowymi delegowany pracownik podczas całego okresu delegacji jest uważany za wykonującego pracę w ramach podróży służbowej, a więc przysługuje mu roszczenie o odszkodowanie za czas potrzebny na dotarcie do pracy oraz o diety?

- 6.2) Czy art. 56 i art. 57 TFUE lub art. 3 dyrektywy 96/71/WE należy interpretować w ten sposób, że zakazują one sądowi krajowemu odmowy uznania ewentualnego zaszeregowania do kategorii wynagrodzenia dokonanego i stosowanego przez przedsiębiorstwo z innego państwa członkowskiego w swoim ojczystym państwie?
- 6.3) Czy art. 56 i art. 57 TFUE lub art. 3 dyrektywy 96/71/WE należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one pracodawcy z innego państwa członkowskiego na dokonanie skutecznego i wiążącego dla sądu państwa miejsca zatrudnienia zaszeregowania pracowników do kategorii wynagrodzenia, jeśli w powszechnie obowiązującym układzie zbiorowym państwa miejsca zatrudnienia przewidziane jest zaszeregowanie do kategorii wynagrodzenia prowadzące do innego rezultatu, czy też przyjmujące państwo członkowskie, do którego delegowani zostali pracownicy usługodawcy pochodzącego z innego państwa członkowskiego, może wskazać usługodawcy przepisy, których musi on przestrzegać, dokonując zaszeregowania pracowników do kategorii wynagrodzenia?
- 6.4) Czy przy dokonywaniu wykładni art. 3 dyrektywy 96/71/WE w świetle art. 56 i art. 57 TFUE zakwaterowanie, którego koszty musi ponieść pracodawca na mocy układu zbiorowego wymienionego w pytaniu 6, oraz bony na posiłki, które zapewnia pochodzący z innego państwa członkowskiego usługodawca zgodnie z umową o pracę, należy uważać za odszkodowanie za koszty związane z delegacją, czy też objęte są one pojęciem minimalnych stawek płacy w rozumieniu art. 3 ust. 1?
- 6.5) Czy art. 3 dyrektywy 96/71/WE w związku z art. 56 i art. 57 TFUE należy interpretować w ten sposób, że powszechnie obowiązujący układ zbiorowy państwa miejsca zatrudnienia należy przy dokonywaniu wykładni kwestii wynagrodzenia za pracę na akord, odszkodowania za czas potrzebny na dotarcie do pracy oraz diet uważać za uzasadniony wymogami porządku publicznego?

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rumunii

(Sprawa C-405/13)

(2013/C 260/68)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, O. Beynet i L. Nicolae, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 2 pkt 1, art. 3 ust. 5 lit b), art. 3 ust. 7 i 8, art. 3 ust. 9 lit. c), art. 5, art. 7 ust. 4, art. 9 ust. 1–7, art. 10 ust. 2 i 5, art. 11 ust. 8, art. 13 ust. 4, art. 13 ust. 5 lit. b), art. 16 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 2 lit. c), art. 31 ust. 3, art. 34 ust. 2, art. 37 ust. 1 lit. k), p) i q), art. 37 ust. 3 lit. b) i d), art. 37 ust. 10–12, art. 38 ust. 1, art. 39 ust. 1, 4 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE⁽¹⁾ oraz jej załącznika I pkt 1, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 ust. 1 tej dyrektywy;
- nałożenie na Rumunię, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku podania do wiadomości wszystkich przepisów implementujących dyrektywę 2009/72 w kwocie 30 228,48 EUR za każdy dzień opóźnienia od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rumunii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18, s. 1).

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 55.